

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Кърджали, 09.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно наказателно дело № 20235140200602 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 23-1300-000951 от 08.06.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП-Кърджали към ОД МВР-Кърджали, с което на М. М. М. от ***, с ЕГН *****, са наложени административни наказания: по т.1.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.3 пр.1 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП; по т.2.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.28, ал.1, т.2 от ЗДвП; по т.3.- „глоба” в размер на 150 лв. на основание чл.179, ал.1, т.5 пр.4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗДвП, както и отнемане на 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР.

Жалбоподателят М. М. М. намира наказателното постановление за незаконосъобразно. Твърди, че същото не реализирало изискванията на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, т.е. ясно и недвусмислено да описва извършеното административно нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и законните разпоредби, които са нарушени. Поради това било накърнено правото му на защита. Моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата. Счита наказателното постановление за незаконосъобразно и неправилно, тъй като в същото не били изяснени обстоятелствата, които обосновават налагането на наказанието. Не било посочено конкретното място на извършване на нарушението, доколкото паркинга на магазин „Билла“ имал два изхода и не

било ясно за кое място става въпрос. Всяка улица си имала наименование, което можело да бъде посочено, но това не било сторено от административнонаказващия орган. На водача били отнети и 8 точки съгласно Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР, а в същата не било посочено да се отнемат точки за подобни нарушения. Моли наказателното постановление да бъде отменено, като на жалбоподателя се присъдят и направените разноски по делото.

Административнонаказващият орган, редовно призван за съдебно заседание, не се явява и не се представлява. Депозирал е чрез юрисконсулт писмена молба, в която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди наказателното постановление. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Областна дирекция на МВР-Кърджали. Прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призвана за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.05.2023 г. свидетелите В. Л. и К. Т. - мл. автоконтрольори в сектор ПП към ОД МВР-Кърджали, били на работа и осъществявали контрол по спазване на правилата за движение. Те били позиционирани в гр.Кърджали, на бул.„България“, до бензиностанция „Петрол“, срещу магазин „Билла“. Около 22.20 часа контролните органи възприели водача на лек автомобил „*****“ с рег.№ **** да излиза от паркинга на магазин „Билла“, намиращ се на бул.„България“. На изхода имало пътен знак Б2 - „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“. Независимо, че имало знак да спре, водачът на автомобила не се съобразил с него, не спрял и се включил в движението по бул.„България“, завивайки надясно, при това без да предупреди останалите участници с десен пътепоказател. Свидетелите Л. и Т. възприели също, че водачът на „*****“ с рег.№ ****, въпреки наличието на пътен знак сигнализиращ път с предимство, не пропуснал преминаващите по бул. „България“ автомобили. Неговото поведение създавало непосредствена опасност за останалите участници в движението, тъй като щяло да настъпи пътнотранспортно произшествие с друго МПС. По този повод водачът на автомобила „*****“ със стоп-палка бил спрял за проверка от полицейския служител В. Л.. Контролните органи установили самоличността на нарушителя, а именно жалбоподателят М. М. М.. На място му бил съставен и връчен АУАН по чл.6, т.1, чл.28, ал.1, т.2 и чл.50, ал.1 от ЗДвП, който той подписал без възражение.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите В. Л. и К. Т., които съдът кредитира изцяло; Акт за установяване на административно нарушение от 22.05.2023 г., който като редовно съставен се ползва с доказателствена сила съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП; Справка за нарушител/водач на жалбоподателя; Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на МВР, установяваща компетентността на длъжностните лица, съставили акта за установяване на административно нарушение и наказателното

постановление. При анализа на гласните доказателства съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Л. и Т., защото са логични, последователни и взаимно допълващи се и установяват по безспорен начин релевантните по делото факти. И двамата са очевидци и свидетелстват, че на процесната дата и място жалбоподателят е управлявал посоченото по-горе моторно превозно средство, при което не е съобразил поведението си с пътен знак, не е предупредил с пътепоказател останалите участници в движението, че ще се отклони и завие надясно, както и не е пропуснал движещи се по път с предимство превозни средства. Фактическата обстановка по делото се подкрепя и от акта за установяване на административно нарушение, чиято доказателствена сила не бе оборена.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество.

По т.1 от наказателното постановление: Отговорността на жалбоподателя е реализирана за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, който задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Преценени поотделно и в съвкупност, доказателствата по делото категорично сочат, че на 22.05.2023 г. в гр.Кърджали, на бул. „България“, жалбоподателят управлявайки лек автомобил „*****“ с рег.№ **** не е спазил пътен знак Б2. Преди да извърши предприетата от него маневра, той е трябвало да спре, но не го е сторил. С поведението си безспорно водачът М. М. М. е нарушил пътен знак и по този начин е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП. Правилно административнонаказващият орган е приложил санкционната норма на чл.183, ал.2, т.3 пр.1 от ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за водач, който не спира на пътен знак „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“. Определената на жалбоподателя „глоба“ е в предвидения от законодателя абсолютен размер, при което са неприложими критериите на чл.27 от ЗАНН и не са налице основания за изменение на санкцията. Поради това, наказателното постановление в тази му част е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По т.2 от наказателното постановление: Разпоредбата на чл.28, ал.1, т.2 от ЗДвП предвижда, че за предупреждаване на останалите участници в движението за намерението си да извърши маневра водачът на пътно превозно средство подава следните сигнали: т.2 - десен пътепоказател, дясна ръка, изпъната хоризонтално встрани, или лява ръка, сгъната в лакътя и насочена нагоре - за завиване надясно или за отклонение надясно. На процесната дата и място водачът М. М. е бил длъжен да включи десен пътепоказател, за да предупреди останалите участници в движението за предприеманата маневра завиване или отклонение надясно, но това правило за поведение той не е спазил. При дадената правилна

квалификация на извършеното административно нарушение, законосъобразно е приложена санкционната разпоредба на чл.185 от ЗДвП, според която за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба от 20 лв. В такъв размер е и наложеното на жалбоподателя административно наказание, което съдът с оглед обстоятелствата по делото счита за справедливо. Затова като правилно и законосъобразно наказателното постановление в тази част също следва да бъде потвърдено.

По т.3 от наказателното постановление: На жалбоподателя е вменено и нарушение по чл.50, ал.1 от ЗДвП, която разпоредба предвижда, че на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. От доказателствата по делото се установява, че на инкриминираната дата и място жалбоподателят, управлявайки лек автомобил „*****“ с рег.№ ****, не е пропуснал пътните превозни средства, движещи се по път с предимство. Предимството на автомобилите на бул.„България“ в гр.Кърджали е било изрично указано и с пътен знак, но водачът М. М. не ги е пропуснал. С поведението си той е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. Приложима в случая е санкционната норма на чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП, предвиждаща, че който не спазва правилата за предимство, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението, се наказва с глоба в размер на 150 лв. Като не се е съобразил с действащите правила за предимство, създавайки и предпоставка за пътнотранспортно произшествие, жалбоподателят несъмнено е създал опасност за движението и следва да носи административнонаказателна отговорност. Определената на жалбоподателя „глоба“ е в предвидения от законодателя абсолютен размер, при което са неприложими критериите на чл.27 от ЗАНН и не са налице основания за намаляване на санкцията. Ето защо в тази част наложеното наказание за административното нарушение се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По отношение на отнемането на контролните точки, наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като за нито едно от трите процесни нарушения на ЗДвП, не е предвидено в Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР да се отнемат 8 контролни точки.

При извършената служебна проверка настоящата инстанция не констатира в хода на административнонаказателното производство да са допуснати нарушения на процесуалните правила или на материалния закон. АУАН и наказателното постановление са съставени правилно и законосъобразно, отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушенията са пълно описани с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са времето, мястото и обстоятелствата, при които са извършени. Видно от обстоятелствената част на акта и наказателното постановление, там ясно и точно е посочено в какво се изразяват нарушенията и затова правото на защита на жалбоподателя не е накърнено. Мястото на нарушението е подробно описано - гр.Кърджали, бул.„България“, при което няма никакво съмнение къде деянието е било осъществено. Даденото в акта и

наказателното постановление описание на нарушенията напълно отговаря на изискванията на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и дава възможност на жалбоподателя да разбере административнонаказателното обвинение и да организира в пълен обем защитата си. Словесното описание на констатираните нарушения и установената по делото фактическа обстановка съответстват на посочените като нарушени правни норми чл.6, т.1, чл.28, ал.1, т.2 и чл.50, ал.1 от ЗДвП, както и на санкционните такива по чл.183, ал.2, т.3 пр.1, чл.185 и чл.179, ал.1, т.5 пр.4 от ЗДвП. Именно това са разпоредбите относими към осъществените от жалбоподателя деяния. Нарушенията се явяват напълно доказани от показанията на разпитаните по делото свидетели-очевидци, а също и от съставения акт, чиято доказателствена сила не бе оборена по никакъв начин.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН следва на административнонаказващия орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая по делото са проведени съдебни заседания, в които не е взел участие процесуалният представител на наказващия орган, но е изготвил и депозирал писмена защита, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на 80 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР-Кърджали, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да бъдат присъдени разноските по делото.

При този изход на производството, на жалбоподателя не се дължат и не следва да се присъждат поисканите разноски за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1300-000951 от 08.06.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП-Кърджали към ОД МВР-Кърджали, в частта, с която на М. М. М. от ***, с ЕГН *****, са наложени административни наказания: по т.1.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.3 пр.1 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП; по т.2.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.28, ал.1, т.2 от ЗДвП; по т.3.- „глоба” в размер на 150 лв. на основание чл.179, ал.1, т.5 пр.4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1300-000951 от 08.06.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП-Кърджали към ОД МВР-Кърджали, в частта, с която на М. М. М. от ***, с ЕГН *****, са отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР.

ОСЪЖДА М. М. М. от ***, ****, с ЕГН *****, да заплати на Областна дирекция на МВР-Кърджали, сумата от 80 лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14 -дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____